

Prima instanță: judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. L. Vasilevici)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

08 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte de ședință

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Tacu Ghenadie împotriva deciziei din 17 februarie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare judecată înaintată de Tacu Ghenadie împotriva ÎS”Agenția de Impresariat” (în continuare Agenție) privind încasarea salariului restant

constată

La data de 24.01.2012 Tacu Ghenadie a depus în instanța de judecată cerere împotriva ÎS”Agenția de Impresariat” privind încasarea salariului restant.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că în baza ordinului nr.2-p din data de 01.08.2007 a fost angajat în funcție de administrator general al ÎS”Agenția de impresariat” a Ministerului Culturii.

Afirmă reclamantul că pe parcursul activității sale nu a avut nici o încălcare și că și-a executat obligațiile de serviciu corespunzător.

La data de 06.11.2009 a fost schimbată conducerea Agenției, când, menționează reclamantul că a început o campanie de denigrare împotriva sa, iar la data de 27.01.2010 a fost impus să depună cerere de demisie fiind asigurat că i se vor achita toate plățile salariale pînă la data de 03.02.2010.

A mai indicat reclamantul că la data de 27.01.2010 a fost emis ordinul nr.198 de demitere din funcție.

A solicitat reclamantul încasarea salariului restant și penalitatea de întârziere, obligarea pîrîtului să emită un ordin privind achitarea concediului nefolosit pentru anul 2009, obligarea pîrîtului de a anula ordinul nr.198 din 27.01.2010 privind concedierea sa, deoarece există un alt ordin nr.196 din 11.01.2010 prin care a fost redusă funcția pe care o deținea.

Prin cererea suplimentară reclamantul a solicitat încasarea sumei de 18894,68 lei cu titlu de restanță salarială la data de 21.02.2012; sumei de 28199,60 lei cu titlu de penalitate de întârziere; sumei de 3600 lei cu titlu de restanță pentru concediu nefolosit; sumei de 5463 lei cu titlu de penalitate, iar în total suma de 56157,28 lei.

La data de 09.04.2012 reclamantul a depus o cerere suplimentară prin care a solicitat anularea ordinului nr.196 din 11.01.2010 privind reducerea statelor de personal și compensarea prejudiciului moral în sumă de 50000 lei.

Prin cererea din 22.02.2014 reclamantul și-a concretizat cerințele solicitând încasarea salariului pentru lipsă forțată de la serviciu pînă la data de 31.04.2010 în sumă de 183600 lei; penalitatea pentru neachitarea la timp a salariului în sumă de 143474,40 lei, dobînda de întîrziere pentru suma restantă în mărime de 55132,02 lei; restanța la salariul în sumă de 18394,65 lei, dobînda de întîrziere pentru suma restantă în mărime de 11559,13 lei, penalitatea pentru suma restantă în mărime de 28345,61 lei, indemnizația pentru concediul nefolosit.

La data de 02.06.2014, reclamantul și-a concretizat cerința solicitînd încasarea salariului pentru lipsă forțată de la serviciu pînă la 31.05.2014 în sumă de 187200 lei, a restanței salariale în sumă de 5035,94 lei și dobînda de întîrziere în sumă de 3642,65 lei, penalitatea în sumă de 8961,78 lei, dobînda de întîrziere pentru suma de 3153 lei deja achitată pentru concediul nefolosit pentru anul 2009 pentru perioada 27.01.2010-17.05.2014 în sumă de 2013 lei și dobînda de întîrziere în sumă de 4951 lei.

Prin hotărîrea din data de 27.04.2012 cererea lui Tacu Ghenadie a fost respinsă.

Prin decizia din data de 29.11.2012 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul lui Tacu Ghenadie și a fost casată hotărîrea din data de 27.04.2012 a judecătoriei Centru, mun.Chișinău cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Prin hotărîrea din data de 02.06.2014 a judecătoriei Centru, mun.Chișinău, cerințele reclamantului privind anularea ordinului nr.198 din data de 27.01.2010, anularea ordinului nr.196 din 11.01.2010, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu în sumă de 187200 lei și încasarea prejudiciului moral în sumă de 50000 lei au fost respinse ca fiind tardive și neîntemeiate, iar solicitarea privind încasarea restanțelor salariale și a penalității a fost admisă și s-a dispus încasarea de la pîrît a salariului restant în sumă de 5035,94 lei, penalitatea în sumă de 8961,78 lei, penalitatea pentru suma de 3153 lei în mărime de 4951 lei, iar în total suma de 18948,72 lei. În rest pretenția privind încasarea dobînzii de întîrziere în sumă de 3642,65 lei și 2013 lei a fost respinsă.

Prin decizia din data de 17.02.2015 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Tacu Ghenadie și a fost admis apelul ÎS”Agenția de Impresariat” a fost casată hotărîrea din data de 02.06.2014 a judecătoriei Centru, mun.Chișinău în partea admiterii pretențiilor privind încasarea penalității în sumă de 8961,78 lei pentru neachitarea în termen a sumei de 5035,94 lei și a penalității în mărime de 4951 lei pentru neachitarea în termen a sumei de 3153 lei și în această parte s-a emis o hotărîre nouă de respingere a solicitărilor ca fiind neîntemeiate. În rest a fost menținută hotărîrea din data de 02.06.2014 a judecătoriei Centru, mun.Chișinău.

La data de 08.05.2015 Tacu Ghenadie a depus recurs împotriva deciziei din data de 17.02.2015 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs s-a indicat că decizia recurată este arbitrară și nemotivată și că la emiterea ei nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și

a fost interpretată eronat legea.

Conform art.434 CPC recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Conform materialelor pricinii, Curtea de Apel Chișinău a emis decizia recurată la data de 17.02.2015, care a fost expediată recurentului la data de 18.02.2015, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere.(f.d.115) Careva informații privind recepționarea deciziei date nu se conțin.

Recurentul a depus cerere de recurs la data de 08.05.2015.

Dat fiind că termenul de depunere a recursului începe să curgă de la momentul comunicării deciziei integral, iar la materialele dosarului nu se conține informația privind recepționarea acesteia, instanța de recurs va lua în calcul cererea lui Tacu Gh. adresată judecătoriei Centru, mun.Chișinău privind eliberarea titlului executoriu depusă la data de 12.03.2015 ca data când i s-a comunicat decizia integrală și va considera recursul depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Tacu Ghenadie împotriva deciziei din 17 februarie 2015 a Curții de Apel Chișinău, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tacu Ghenadie împotriva deciziei din 17 februarie 2015 a Curții de Apel Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) CPC.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tacu Ghenadie împotriva deciziei din 17 februarie 2015 a Curții de Apel Chișinău, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Tacu Ghenadie împotriva deciziei din 17 februarie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală